

РЕШЕНИЕ

№ 31392

гр. София, 25.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6634** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 11, ал. 10 от Валутния закон (ВЗ).

Образувано е по жалба на Е. Х. (Е. Н.), роден на 18.08 2003 г. в С., Република Т., притежаваш паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022 г. от Д., Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. Д. от АК - Х., срещу Решение №32-175765 от 10.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б..

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорваното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон, нарушение на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Поддържа се бланкетност на мотивите, каквито митническите органи излагали във всички решения за задържане на парични средства, без конкретика по случая. Жалбоподателят счита, че неизлагането на мотиви препятства правото му на защита и правомощието на съда да упражни контрол за законосъобразност върху акта. Твърди, че не е разбрал защо е необходимо задържането на паричните му средства, което е в нарушение на чл.6 от АПК и води до невъзможност да се извърши преценка за съответствието на акта с целта на закона в изпълнение изискването на чл. 146, т. 5 от АПК. Посочва, че бланкетните мотиви са основание за образуване на множество дела в ЕСПЧ срещу България за накърняване на защитени от ЕКПЧ права и свободи на гражданите, като им се нанасят имуществени вреди в големи размери. По същество се оспорва извода на органа за съмнения за произхода на паричните средства при недоказана необходимост от задържане на паричните средства и при липса на съмнения за това, че същите са свързани с престъпна дейност, още повече, че жалбоподателят няколко месеца преди това е

пренесъл същата парична сума през границата като я е декларирал на два пъти и митническите органи към онзи момент не са имали никакви съмнения за произхода на парите. Визират се нарушения на чл. 26, ал. 1 от АПК, чл.4, ал.2 от Конституцията на РБ и чл.7, ал.3, ч.8, ал.1, чл.34 и чл.35 от АПК. Излагат се подробни доводи за неправилно приложение на чл.7, пар. 3 пар.1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, вр. чл.11а и 11б от Валутния Закон. Жалбоподателят счита, че липсва националноправна уредба, която да допуска паричните средства да биват задържани от преносителите им, вкл. ограничение на срока за задържане и правна възможност за задържане, както и невъзможност мотивите на акта да се позовават на Съображения 12 и 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672, които нямали нормативен характер. Поддържа, че не са налице предпоставките на б. „а“ и б. „б“ на ал.1 от чл.7 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Твърди, че в случая е спазено задължението за деклариране на паричните средства. Навежда доводи, че паричните средства са задържани от Прокуратурата по образувано ДП, поради което Прокуратурата, а не Митницата е органът, който преценява дали има данни за извършено престъпление и привлича лица към наказателна отговорност. В случая, паричните средства първо били предоставени на следствените органи за разследване, а впоследствие били задържани от митническите органи, за да можело паричните средства да бъдат предоставени на компетентните български органи за извършване на следствени действия. Счита, че е налице колизия между действията на държавните органи, при които паричните средства биват задържани от различни органи на различни основания. Макар целта на временното задържане на паричните средства била те да бъдат предоставени на следствените органи за извършване на процесуално-следствени действия, то митническото задържане се явявало несправедлива и незаконосъобразна административна санкция спрямо собственика на парите, при която за едно и също деяние деецът бива наказван два пъти - веднъж носел наказателна отговорност за деянието си в случая недеklarиране на средствата, и втори път – административна санкция, тъй като е принуден да чака 3 месеца, за да му бъдат върнати подлежащите на връщане парични средства. Претендира се отмяна на Решение №32-175765 от 10.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б. и присъждане на сторените разноски.

Ответникът - директор на ТД Митница Б. оспорва жалбата като неоснователна, чрез представено писмено становище от 15.09.2025 г., чрез юрк. Д.. Излагат се аргументи за обосновано задържане на паричните средства поради съмнения, че са свързани с престъпна дейност. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 69-ти състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.06.2025 г., в 17:35 часа, на МП "Капитан А.", на трасе "Изходящи товарни автомобили" пристигнал празен товарен автомобил марка „V.“, с влекач с рег. № WGM1789M и полуремарке с рег. № WGM0958P, на път от Република Полша за Република Т., управляван от турския гражданин Е. Н. /Е. Х./. Превозното средство било регистрирано в модул ПТРП с квитанция № 25BG001015X1532782 от 06.06.2025 г., при което е активиран рисков профил в модула.

Преди започване на митническата проверка Е. Н. /Е. Х./ е поканен устно да декларира пренасяните и/или превозвани от него стоки - акцизни стоки, стоки с търговски характер, благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със или от тях, парични средства в левове и друга валута, валутни ценности или такива попадащи под забрани и ограничения при износ. Същият не е декларирал нищо. След извършения документарен контрол, товарният автомобил е насочен за извършване на рентгенов контрол. Същият е регистриран под № 25001 от 06.06.2025 г., без направена констатация за проверка.

На основание чл.16, ал.1, т.1 от ЗМ, инспектор Х. С. и главен инспектор Д. Л. извършили митническа проверка на превозното средство и багажа на Е. Н. /Е. Х./. Направена била проверка на кабината, страничните сандъци на товарния автомобил, извършен бил външен оглед на превозното средство и товарното помещение. При проверка на кабината, в шкаф за съхранение на лични вещи, зад шофьорската седалка, митническите служители открили 10 /десет/ пачки парични средства в щатски долари. Същите били извадени и преброени в присъствието на Е. Н. /Е. Х./. Общият размер на откритите парични средства при извършената митническа проверка бил в размер на 100 000 USD /сто хиляди/ щатски долара, както следва: 999 броя банкноти в купюри по 100 щатски долара - общо 99 900 щатски долара; 2 броя банкноти в купюри по 50 щатски долара - общо 100 щатски долара.

На основание чл.16, ал.1, т.9 от ЗМ, на Е. Н. /Е. Х./ бил извършен личен преглед, за което бил съставен Протокол за личен преглед № 25BG0010150179 от 06.06.2025г.

На основание чл.16, ал.1, т.5 от ЗМ от същия е снето писмено обяснение, в което той заявил, че пътува с празен камион от Република Полша за Република Т.. Лицето допълнило, че на граничния пункт в Република България с рентгенова апаратура са открити недекларирани пари, които той е взел от Република Полша и ги е носил към Република Т..

Паричните средства били задържани с разписка № 25005556 от 06.06.2025 г. За извършената митническа проверка бил съставен Протокол за извършена митническа проверка № 25BG001015M022171 от 06.06.2025г. За случая бил уведомен разследващ митнически инспектор.

При така установената фактическа обстановка бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), заведен под № BG06062025/1000/B-1844 от 06.06.2025 г. по описа на ТД Митница Б., срещу Е. Н. /Е. Х./, [дата на раждане] в S., Република Т., притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022 г. от D., Република Т., с адрес: Република Т., G., Yesilevler Mah. 10031 Sok. №13, за нарушение по чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 10а, ал. 2 от Валутния закон. Образувано било досъдебно производство № 59/2025 г. по описа на ТД Митница Б. за престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК, а паричните средства били приобщени с протокол за доброволно предаване като веществени доказателства по образуваното наказателно производство. На основание чл. 5, пар. 3 от Регламент (ЕС) №2018/1672, служебно е попълнена Декларация за паричните средства с реф. № DEC-BG-20250607125559352 от 07.06.2025 г., с наличната по случая информация. На основание чл. 11, ал. 3 от ВЗ, с Докладна записка с рег. № 32-172928 от 09.06.2025 г. е уведомен директорът на ТД Митница Б..

Издадено е оспореното Решение №32-175765 от 10.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б., с което на основание чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Валутния закон и чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс временно са задържани парични средства в размер на 100 000 USD /сто хиляди/ щатски долара, от Е. Н. /Е. Х./, [дата на раждане] в S., Република Т., притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022 г. от D., Република Т., с адрес Република Т., G., Yesilevler Mah. 10031 Sok. №13, за срок от 30 дни, считано от 06.06.2025 г.

Административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.11, ал.1 от ВЗ, според която на митническите органи са дадени правомощия временно да задържат парични средства, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл.10а, ал.2 и чл.10б, ал.2 от ЗВ не е изпълнено или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Административният орган е съобразил, че основният инструмент за контролиране на паричните средства е подаване на декларация, съдържаща определена информация за приносителя, собственика, произхода, предназначението и крайния получател на паричните средства, когато надхвърлят прага от 10 000 EUR.

В допълнение е отчетел и рисковете, идентифицирани в Националната оценка на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризъм за България, според която парите в брой са идентифицирани като преобладаващ вид имущество, което подлежи на „изпиране“. Като съществен риск е разпознато и участието на местни и чуждестранни физически лица във физическия пренос през границата на пари в брой, което представлява както риск от изпиране на пари, така и от финансиране на тероризъм.

Предвид недекларирането на паричните средства е посочено, че липсват данни за собственика, крайния получател, произхода и предназначението на парите, които данни следвало да бъдат декларирани по силата на чл. 3, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Към изложеното следвало да се добави и обстоятелството, че професията на Е. Н. /Е. Х./ - шофьор в международния транспорт и местожителството му в Република Т., където се предполага, че е центърът на жизнените му интерес и, са обстоятелства, които допълнително пораждат съмнения за легитимния произход и предназначение на паричните средства.

Предвид изложените обстоятелства и при съвкупен анализ на всички събрани данни административният орган е формирал извод за наличие на признаци, че се укрива или прикрива естеството, источника, движението, правата по отношение на или собствеността върху паричните средства, както и големия размер на сумата пренасяна в брой, за която няма логично обяснение защо не се прехвърля по електронен път, а се пренася по този начин, както и липсата на каквито и да било документи за произхода и собствеността, несъответствието между размера и вида валута с професията и местожителството на лицето, което ги пренася, непредставянето на никакви документи във връзка със заявеното предназначение на паричните средства. Според органа, изложените факти пораждали основателни съмнения, че паричните средства могат да бъдат с произход от престъпление или друго общественоопасно деяние. Поради това, с оглед защита на финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, е обоснована необходимост паричните средства да бъдат задържани до 30 дни, считано от датата на фактическото им задържане - 06.06.2025 г.

Процесното Решение №32-175765 от 10.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б. е връчено на чуждия гражданин на 17.06.2025 г., поради което следва да се приеме, че жалба вх. № 32-184642 от 18.06.2025 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, вр. чл.11, ал.10 от ВЗ, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168, вр. чл.146 от АПК съдът следва да прецени дали актът е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, съобразен ли е актът с целта на закона.

По силата на чл. 11, ал. 1 от Валутния закон митническите органи могат да задържат парични средства до 30 дни от деня на задържането, когато задължението за деклариране на придружени парични средства по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 2 не е изпълнено или са налице основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Съгласно ал. 2 от чл.11 на ВЗ, за извършения контрол на парични средства се съставя протокол, а паричните средства се задържат с разписка по чл. 15, ал. 2, т. 9 от Закона за митниците. Митническите органи могат да изискват доказателства за собственост, икономически произход на средствата и предназначението им. На основание чл. 11, ал. 3, митническите органи, в рамките на деня на задържането или най-късно до следващия работен ден, уведомяват директора на териториалната дирекция на Агенция „Митници“, на чиято територия са задържани

паричните средства, и компетентните органи за предприемане на действия по компетентност. Информация за задържането се предоставя и на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. В уведомлението до дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ се посочват териториалната дирекция на Агенция „Митници“ и другите органи, уведомени за задържането. Нормата на ал. 4 на чл.11 от ВЗ предвижда, че директорът на компетентната териториална дирекция на Агенция „Митници“ по ал. 3 или оправомощено от него длъжностно лице издава решение за временно задържане на паричните средства в срок до 7 дни от деня на задържането. В ал. 11 е предвидено, че при задълбочена оценка от необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане органът по ал. 4 може да издаде решение за удължаване срока на временното задържане най-много до 90 дни от деня на задържането.

Оспореното решение на директора на ТД Митница Б. е издадено от компетентен по място, материя и степен орган съгласно чл.11, ал.4 от ВЗ предвид Заповед № 160 от 06.02.2025 г. на директора на Агенция „Митници“. Противно на твърденията в жалбата административният акт е в писмена форма и съдържа подробни фактически и правни основания, като е изложена релевантната за случая фактическа обстановка и съответстващата ѝ нормативна уредба. Предвид използвания в чл.11, ал.1 от ВЗ съюз „или“ основанията за временното задържане са алтернативни - недеклариране на придружени парични средства или основателни съмнения или данни, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност. Жалбоподателят неоснователно твърди, че временно задържаните парични средства са декларирани. Същият не ангажира доказателства в тази насока, нито такива се съдържат в административната преписка. От друга страна, не се доказва и твърдението в жалбата, че няколко месеца преди задържането чуждият гражданин е пренесъл същата парична сума през границата като я е декларирал на два пъти и митническите органи не са имали никакви съмнения за произхода на парите. Съобразно установената по случая фактическа обстановка, административният орган е направил задълбочен и обоснован анализ на събраните данни, които водят до извод, че в случая са налице основания да се счита, че процесните парични средства са с произход от престъпна дейност или са свързани по друг начин с такава, което налага за защита на финансовите интереси на ЕС същите да бъдат задържани до изясняване на случая за срок от 30 дни.

Съгласно чл. 10а, ал. 2 от ВЗ пренасянето на парични средства в размер 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в друга валута през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи при условията и по реда, предвидени в чл. 3, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ, L 284/6 от 12 ноември 2018 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2018/1672".

С нормата на чл. 11, ал. 1 от ВЗ е транспониран чл. 7, § 1 от Регламент (ЕС) 2018/1672, съгласно който компетентните органи могат временно да задържат парични средства по силата на административно решение в съответствие с условията, предвидени в националното право, когато:

- а) задължението за деклариране на придружени парични средства по член 3 или задължението за оповестяване на непридружени парични средства по член 4 не е спазено или
- б) са налице признаци, че паричните средства, независимо от тяхната стойност, са свързани с престъпна дейност.

Параграф 3 на същия член предвижда, че срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшно задържане. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни. След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Ако в рамките на този срок не се вземе решение за по-нататъшно задържане на паричните средства или ако се вземе решение, че обстоятелствата по случая не оправдават тяхното по-нататъшно задържане, паричните средства незабавно се предоставят на: а/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 3 или 4; или б/ лицето, от което са задържани временно парични средства в ситуациите, посочени в член 6, параграф 1 или параграф 2.

Съгласно § 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672, „като се има предвид, че движенията на паричните средства, които подлежат на контрол в съответствие с настоящия регламент, се осъществяват през външните граници и предвид трудността да се действа, след като паричните средства са напуснали граничния пункт на влизане или излизане, както и на свързания с това риск, ако дори малки количества се използват незаконно, компетентните органи следва да имат възможност временно да задържат парични средства при определени обстоятелства при спазване на принципите за взаимозависимост и взаимоограничаване: на първо място, когато задължението за деклариране или за оповестяване на паричните средства не е било изпълнено, и на второ място, когато има признаци за престъпна дейност, независимо от размера на паричните средства и независимо дали са придружени или не придружени парични средства. С оглед на естеството на временното задържане и на въздействието, което то може да окаже върху свободата на движение и правото на собственост, срокът на задържане следва да бъде ограничен до абсолютния минимум, който е необходим на други компетентни органи, за да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти. Всяко решение за временно задържане на парични средства съгласно настоящия регламент следва да се придружава от изложение на мотивите и подходящо описание на специфичните фактори, които са породили необходимостта от действие. Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат трудности при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква обмен на информация с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на не придружени парични средства. Ако в края на периода на задържане не е взето решение за последваща намеса или ако компетентният орган реши, че няма основания за по-нататъшно задържане на паричните средства, те следва незабавно да се върнат, според случая, на лицето, от което са задържани временно паричните средства, приносителя или собственика“.

В процесното решение на директора на ТД Митница Б. са изложени мотиви, че поради недоказаност от страна на лицето на произхода на паричните средства, тяхното придобиване и предназначение, причината за пренасянето им в брой, а не по банков път,

както и направения опит да се укрият същите, вероятно поради желание да се прикрие именно техния произход, предназначение и собственик, са налице признаци, че те са свързани с „престъпна дейност“ по смисъла на чл. 2, § 1, буква „й“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, съгласно който „престъпна дейност“ означава всяка една от дейностите, изброени в член 3, точка 4 от Директива (ЕС) 2015/849. Съгласно последната разпоредба, „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на следните тежки престъпления: а) деяния, предвидени в членове 1-4 от Рамково решение 2002/475/ПВР; б) всяко от престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН от 1988 г. за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества; в) дейностите на престъпни организации съгласно определението в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета (27); г) измама, засягаща финансовите интереси на Съюза, когато тя е най-малко толкова тежка, колкото в определението по член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности (28); д) корупция; е) всички престъпления, включително данъчни престъпления по отношение на преки и косвени данъци, както са определени в националното право на държавите членки, които се наказват с лишаване от свобода или задържане с максимален срок повече от една година, или по отношение на държави членки, които имат минимален праг за престъпления в своите правни системи - всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (който закон въвежда в националното законодателство Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията), изпиране на пари по смисъла на този закон, когато е извършено умишлено, е: укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление.

Предвид това и с оглед провъзгласената в Съображение 28 от преамбюла цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, е предвидена правна възможност паричните средства да бъдат временно задържани за срок от 30 дни, през което време компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая оправдават по-нататъшното им задържане, както и необходимостта от удължаване на срока за задържане.

Предвид пренасянето на парите в брой, а не по банков път, начинът, по който са укрити, липсата на данни за собственика им, крайния получател и целта, за която се пренасят, административният орган е извел обосновано предположение, че са налице признаци, че те са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл. 3, т. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849.

Горният извод се споделя напълно и от настоящия съдебен състав. Безспорно е, че жалбоподателят не е декларирал намерената у него парична сума по надлежния ред, което не се оспорва от същия. Наред с това същият не е дал обяснения за нейния

произход, предназначение, причина за пренасяне през границата на ЕС. Отделно от това, банкнотите са били на място, което е необичайно за съхранение на пари, което жалбоподателят не оспорва и сам сочи, че *лично той ги е взел от Република Полша и ги е носил към Република Т.* Жалбоподателят не е посочил и причина, поради която паричните средства не са били трансферирани по банков път, а в брой.

В тази връзка административният орган е издал оспорения акт при съобразяване на наличните данни и същият се явява обоснован по начин, който не е затруднил правото на защита на лицето, нито съдът при упражнението контрол за законосъобразност на акта. Предвид характера на производството по чл.11 от ВЗ, което касае временно задържане на паричните средства (за срок от 30 дни, в случая, считано от 06.06.2025 г.), при което действията на митническите органи по чл.11, ал.1-5 от ВЗ се осъществяват в рамките на деня на проверката на 06.06.2025 г., за която е съставен протокол в присъствието на жалбоподателя, който на същата дата е предоставил и писмено обяснение, съдът не намира, че е нарушено правото му на защита, вкл. в нарушение на чл.26, чл.34 и чл.35 от АПК.

Начинът на пренасяне, откриване и недеклариране на паричните средства правилно и обосновано са навели административният орган на извод за наличие на признаци, че се укрива или прикрива естеството, източника, движението, правата по отношение на или собствеността върху паричните средства, както и предвид големия размер на пренасяната в брой сума, за която няма логично обяснение защо не се прехвърля по електронен път, както и липсата на каквито и да било документи за произхода и собствеността, несъответствието между размера и вида валута с професията и местожителството на лицето, което ги пренася, непредставянето на никакви документи във връзка със заявеното предназначение на паричните средства. От изложеното следва обоснован извод за наличие на признаци, че паричните средства са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхвата на чл. 3, т. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Предвид това и с оглед провъзгласената цел да се защитят финансовите интереси на Съюза, както и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672, изводът на административния орган, че са изпълнени предпоставките на чл. 11, ал. 1 от ВЗ и § 28 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672, е надлежно обоснован с фактическите данни, събрани по делото. В оспореното решение са цитирани относимите правни норми на Регламент (ЕС) 2018/1672 и на националния закон, поради което възражението на жалбоподателя за невъзможност на позоваване на Преамбюла на съюзния акт е неоснователно, доколкото същият е цитиран за обосноваване на целите на наложената временна мярка. Именно необходимостта от контрол на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, обосновава законосъобразно задържане на процесната сума при правилно приложение на чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672, както и чл. 11, ал. 1 от ВЗ, до времето, необходимо на компетентните органи да установят обстоятелствата по случая. Не е налице превратно упражняване на власт по смисъла на чл.146, т.5, вр. чл.6, ал.2 и ал.4 от АПК, доколкото временното задържане е за минималния срок чл. 7, § 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, при липса на данни за накърняване на права и интереси на лицето повече от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Доводите на жалбоподателя за накърняване на ЕКПЧ и множество висящи дела пред ЕСПЧ за накърняване на имуществени права на гражданите са голословни, неподкрепени с конкретни данни и не съответстват на приложението и целта на релевантните съюзни и национални норми.

По възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че за едно и също престъпление същият понася и наказателна, и административна санкция, съдът намира, че не е налице нормативна пречка за това. Напротив – мярката задържане на парични средства по чл. 11, ал. 1 от ВЗ е предвидена при съмнения за връзка на същите с престъпна дейност с цел защита на финансовите интереси на Съюза и е ограничена до срок, необходим на компетентните органи за изясняване на случая. Същата няма характер на санкция, поради което не е налице кумулиране на наказания.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение, с което на основание чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23.10.2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) 1889/2005 г., както и чл. 11, ал. 1 от ВЗ, вр. с чл. 10а, ал. 2 и чл.10б, ал.2 от ВЗ, е разпоредено временно задържане на парични средства в размер на 100 000 щатски долара от Е. Х., за срок от 30 дни, считано от 06.06.2025 г., е законосъобразно, респ. постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

При този изход на делото и своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от Закон за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 69-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Х. (Е. Н.), роден на 18.08 2003 г. в С., Република Т., притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022 г. от D., Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. Д. от АК - Х., срещу Решение №32-175765 от 10.06.2025 г. на директора на ТД Митница Б..

ОСЪЖДА Е. Х. (Е. Н.), роден на 18.08 2003 г. в С., Република Т., притежаващ паспорт № U29954036, издаден на 23.12.2022 г. от D., Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. Д. от АК - Х., да заплати на Агенция „Митници“, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, чрез Административен съд София-град, в 14 - дневен срок от деня на съобщението му на страните.

СЪДИЯ: